

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักสามประการ ประการแรกเพื่อวัดระดับความรู้และความเข้าใจ
 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในหลักการ 3 ห่วง คือความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล
 และการมีภูมิคุ้มกัน และ 2 เงื่อนไข คือการมีความรู้และคุณธรรม ประการที่สองเพื่อศึกษาถึง
 การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ของประชาชน ในมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม
 วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ประการสุดท้ายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่าง
 ในหลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับหลักการของเศรษฐศาสตร์กระแสหลัก

เพื่อตอบคำถามในวัตถุประสงค์สองประการแรกได้ใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์ประชาชน
 จำนวน 5,111 คน และใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ในประชาชนที่ใช้ปรัชญา
 เศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตเป็นกรณีศึกษา (Good Practice) จำนวน 13 ตัวอย่าง
 ส่วนการเปรียบเทียบหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับเศรษฐศาสตร์กระแสหลัก ได้ใช้
 แบบสัมภาษณ์นักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน 22 ท่าน

จากการวัดระดับความรู้และความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ประชาชน
 ในทุกอาชีพ ยังไม่ค่อยมีความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนทั่วไปส่วนใหญ่
 มีความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมาก ในด้านหลักการมีภูมิคุ้มกัน ประชาชน
 ในภาคเกษตร มีความเข้าใจในระดับปานกลาง โดยเฉพาะด้านหลักการมีภูมิคุ้มกันและเงื่อนไขการ
 มีความรู้และคุณธรรม ประชาชนในภาคบริการ มีความเข้าใจในระดับมาก โดยเฉพาะด้านหลักการ
 มีภูมิคุ้มกัน เจ้าของ หรือผู้บริหารภาคอุตสาหกรรม มีความเข้าใจในระดับมาก โดยเฉพาะด้าน
 หลักการมีภูมิคุ้มกัน และลูกจ้างภาคอุตสาหกรรมมีความเข้าใจในระดับมาก โดยเฉพาะด้าน
 หลักการมีภูมิคุ้มกัน ส่วนประชาชนในภาคราชการ มีความเข้าใจในระดับมาก โดยเฉพาะด้าน
 หลักการมีภูมิคุ้มกัน

เมื่อศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในทุกมิติ พบว่า ประชาชนทั่วไป
 นำมาประยุกต์ใช้ในระดับมาก ประชาชนในภาคเกษตร นำมาประยุกต์ใช้ในระดับปานกลาง และ
 ประชาชนในภาคบริการ นำมาประยุกต์ใช้ในระดับปานกลาง โดยนำมาใช้มากในมิติด้านสังคม
 เช่นเดียวกัน สำหรับเจ้าของ หรือผู้บริหารภาคอุตสาหกรรม นำมาประยุกต์ใช้ในระดับปานกลาง
 โดยนำมาใช้มากในมิติด้านสิ่งแวดล้อม ส่วนลูกจ้างภาคอุตสาหกรรม นำมาประยุกต์ใช้ในระดับ
 ปานกลาง และประชาชนในภาคราชการ นำมาประยุกต์ใช้ในระดับมาก โดยนำมาใช้มากในมิติ
 ด้านสังคมเช่นเดียวกัน นอกจากนั้นยังพบว่า การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้นั้น

มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในหลักการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยผู้ที่มีความเข้าใจมาก จะนำมาประยุกต์ใช้มาก ส่วนผู้ที่เข้าใจน้อยก็จะนำมาใช้น้อย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกถึงความแตกต่างของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับเศรษฐศาสตร์กระแสหลักโดยใช้แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดจากนักวิชาการจำนวน 22 ท่าน ซึ่งให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์กระแสหลักและเศรษฐกิจพอเพียงว่าเป็นหลักปรัชญาที่มีพื้นฐานแนวคิดไปในทิศทางเดียวกัน คือ เพื่อพัฒนาและสร้างแนวทางการดำรงชีวิตให้คน สังคม และประเทศ มีความก้าวหน้าและดำรงอยู่ได้ในยุคโลกาภิวัตน์ โดยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางที่เติมเต็มการใช้ชีวิตแบบเศรษฐศาสตร์กระแสหลักให้มีความพอประมาณ มีเหตุผลในการตัดสินใจ มีภูมิคุ้มกัน และสมบูรณ์พร้อมรอบด้านอย่างสมดุล หรือที่เรียกว่า อยู่บนทางสายกลาง และการดำเนินชีวิตให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยอยู่บนพื้นฐานเงื่อนไขสำคัญ 2 ประการ คือ ต้องมีความรู้รอบด้าน รอบคอบ ที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาเชื่อมโยงกัน และต้องมีคุณธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน ไม้โลก ไม้ตระหนี่ ถ้าปฏิบัติได้เช่นนี้ แม้จะเป็นเพียงหนึ่งส่วนของการปฏิบัติที่ละชิน ก็สามารถทำให้ดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข สมดุล และยั่งยืนอย่างแท้จริง

This research has three main objectives. First is to measure the level of knowledge and understanding about sufficiency economy philosophy of people in general public, agricultural, service, industrial and government sectors particularly in the three principles of moderation reasonableness and self-immunity and the two conditions of knowledge and moral foundations. Second is to discern the effectiveness and efficiency in economic, social, cultural, environmental and knowledge dimensions of people who apply sufficiency economy philosophy in their real life. Third is to compare the sufficiency economy philosophical doctrines with the mainstream economics framework.

For the first and second objectives, a total 5,111 persons were interviewed through questionnaire format for information for this study. Thirteen samples of sufficiency economy followers were identified for in-depth interview as case study of good practices. For the third objective, 22 economists were asked to compare the essence of sufficiency economy with that of mainstream economics.

This study found that most of all people had a low level of knowledge and understanding about sufficiency economy philosophy. The majority of people in the general public sector had understanding at high level in every aspect especially the self-immunity dimension, those in agricultural sector had moderate level of understanding about self-immunity principle and the knowledge and moral conditions, those in service sector possessed high level of understanding about self-immunity concept; meanwhile owners or administrators in Industrial sector, employees in industrial sector and workers in government sector all shared the similar feature of having high level of understanding in the self-immunity aspect.

On the application of sufficiency economy philosophy in real life, it was found that the social dimension was followed to a large extent in the general public sector and to a moderate extent in agricultural and service sector, the environmental aspect was applied to a moderate extent among the owners or administrators in industrial sector and the social aspect was used to a moderate extent among employees in industrial sector while to a large extent in the government sector. It thus becomes evident that the level of understanding and the extent of actualization of

sufficiency economy principles vary in the same direction which implied that the greater the understanding the larger extent of application.

The in-depth interview with 22 economists using open-ended questionnaire provided a quite common conclusions that both mainstream economics and sufficiency economy philosophy have the same basic concept for development and livelihood system that allow people, societies and nation to survive in the realm of globalization. The sufficiency economy principles are the means to fulfill the objectives of living according to mainstream economics' criteria (maximizing utility) by entailing moderation, reasonableness, acquisition of self-immunity in order for one to lead his life in a balanced surrounding through the middle-path based on two basic but crucial conditions of knowledge and moral. Knowledge must be broad, deep and comprehensive to allow logical integration usage while moral commands honesty faithfulness, perserverance, greedless and generosity. By following these principle even as a part of daily routines, one can live happily, in a balanced and sustainable manner.